

Forbedringer. Men det fremgik af den Kritik, som er fremført af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), at det ikke var tilstrækkeligt. Der findes — det ønsker jeg at understrege noget stærkere — selvfølgelig en Mængde dygtige, forstaaende Embedsmænd, ogsaa i de ministerielle Kontorer, Folk, som det er en Behagelighed at forhandle med, Folk, der forstaa deres Stilling og handler derefter, men der er sikkert adskillige, som fremdeles mener, at det er dem, der regerer.

Jeg vender tilbage til det lille Spørgsmaal om Erhvervelsen af det omtalte Areal nede ved Slagelse Jernbanestation. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister at undersøge dette Forhold og drage Omsorg for, at Arealet hurtigst muligt erhverves, saa at de store Opfyldningsarbejder, som skal foretages, kan blive foretaget i den nu tilstundende Vinter. Der er ikke Tvivl om, at vi gaar en trist Vinter i Møde, en Vinter med megen Arbejdsløshed, og det er derfor naturligt, at det offentlige gør, hvad det kan, for at modvirke denne Arbejdsløshed. Regeringen har ogsaa vist ved de Lovforslag, som blev forelagt i sidste Samling, at den ønskede at bidrage, hvad den kunde, til at formindske Arbejdsløsheden, og det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Verninge sagde, at det er bedre at give Arbejde end Understøttelse. Men de Arbejdsanvisningskontorer, der er oprettede, og for hvilke det ærede Medlem er Direktør, har vist, at Talen om, at der var Arbejde nok ude paa Landet, naar Folk blot vilde tage derud, kun er en skøn Fabel. Disse Arbejdsanvisningskontorer tillægger jeg ikke stor Betydning med Hensyn til at skaffe Arbejde, for naar der ikke er noget Arbejde, kan de selvfølgelig heller ikke skaffe Arbejde, og jeg tror, det vil blive ret kostbare Kontorer. Lad mig anføre, at Kontoret nede i Skelskør i den første Maaned anviste een Mand Arbejde, og det kostede saadant noget som 100 Kr. Hvis slikt skal blive almindeligt, bliver det dyre Arbejdsanvisningskontorer. Men een Ting vil de Kontorer medføre, og det er, at vi bliver fuldstændig fri for Talen om, at ude paa Landet er der Arbejde nok, naar Folk blot vil tage derud, for det viser sig tilstrækkeligt, at det passer ikke.

Saa vil jeg ogsaa rette en Henstilling til den højtærede Trafikminister angaaende et tidligere omtalt Krav om Opførelse af en Jernbanebro over Spornettet nede ved Slagelse Station. Jeg omtalte det for 2 Aar siden og paaviste den Gang, at saa-

ledes som Forholdene havde udviklet sig, kunde der meget let ske en Ulykke. Desværre er det gaaet saaledes. En Mand paa 64 Aar blev for kort Tid siden overkørt af et Rangertog og mistede begge Benene. Nu vil man sige, at Manden kunde holde sig derfra, han havde ikke noget dør at gøre, thi det er forbudt at færdes paa Jernbaneterrænet, men efter at man ved Anlægget af Jernbanestationen har delt Byen i to Dele, er det forstaaeligt, at man, naar Vejen omkring er saalang, trodser Forbudet og nu og da færdes over Skinnerne, og saa sker saadanne Ulykker. Jeg henstiller atter til den højtærede Minister, om ikke det var muligt, at der kunde opføres en saadan Bro. Jeg ved nok, at det er vanskelige Tider, vi lever i, og der vil blive sagt, at vi skal spare. Men der kunde endelig være andre Omraader, hvorpaa der kunde spares. Jeg ser f. Eks. paa Finanslovsforslaget, at der er opført 1,000 Kr. til en skandinavisk Skakkongres her i København. Det er muligt, at det er en meget ædel Beskæftigelse at spille Skak, selv om der er mange Mennesker, der mener, at alt Spil er af det onde; men at det just skulde være nødvendigt i saa trange Tider som de nuværende, at Staten støtter Skakspillet paa denne Maade, kan jeg ikke indse. Jeg tror, at hvis man undersøgte Finanslovsforslaget meget nøje, vilde der være adskillige Omraader, hvor der kunde spares betydeligt paa en saadan Maade, at der blev tilstrækkelige Midler til at opføre Jernbanebroer, ikke alene i Slagelse, men alle andre Steder, hvor saadanne tiltrænges.

Der er endelig endnu et Spørgsmaal, som jeg vil rette til den højtærede Trafikminister. Det er angaaende Korsør—Kiel-Ruten. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget foreslaas det at nedlægge denne Rute. Jeg læste disse Einier med stor Beklagelse om end ikke med nogen Overraskelse, thi det har længe været bekendt, at man i Centraladministrationen ikke nærer nogen særlig Interesse for denne Rute, og det er vel ogsaa en af Grundene til, at den i Aarenes Løb er blevet vanrøgtet i saa høj Grad, som Tilfældet er. Jeg omtalte denne Sag udfølgelig for to Aar siden og kan derfor til Dels nøjes med at henvise til disse mine Udtalelser, men vil dog paa ny understrege, at naar Resultatet af Driften paa denne Rute har været saa daarligt, som Tilfældet er, skyldes det, at man har anvendt saa daarlige Skibe som „Skirner“ og „Ægir“. Det er Skibe,